

erkjende, at de, idet de stemme for Dagsordenen, i Virkeligheden yde de fremkomne Udtalelser en saadan Understøttelse, at de give dem en Bægt, som de ellers ikke vilde have. Jeg vil svare det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Ternansen), hvis Udtalelsers sidste Del det gjorde mig ondt at høre, at netop det Exempel, han anførte, aldeles tydelig viser, hvorledes Forholdet er. Han sagde: Naar en Regjering paalægger en Embedsmand at værgе sig imod fremkomne Beskyldninger og i Mellemtiden suspenderer ham, godkjender Regjeringen saa derved de fremkomne Klager? Dertil kunde jeg svare for det Første, at ingen Regjering vil gjøre Sigt, uden at der er en bestemt positiv Anklage og En, der bærer Ansvar for Klagen; men dernæst, at Regjeringen virkelig ved at foretage en saadan Suspension giver Anklagen en stor Bægt. Den godkjender den ikke ubetinget, men den godkjender den foreløbig, og det er netop noget. Egnende, som Thinget nu opfordres til at gjøre. Hvis det vedtager Dagsordenen, saa suspenderer det denne Mand's Pension paa et Aar, og det gjør det i Genhold til Udtalelser, der ere faldne ved 2den Behandling, men som ikke præcisere nogen bestemt Beskyldning, og som ikke bæres af Noget, der tør staa som ansvarlig for dem. Derfor skal Thinget vogte sig for at gjøre, hvad ingen Regjering vilde gjøre, hvis der forelaa Anklager imod en Embedsmand som dem, der her ere fremkomne, ingen Regjering vilde suspendere en Embedsmand paa det Grundlag; Thinget bør heller ikke suspendere hans Pension.

Chr. Pedersen: Da jeg før havde Ordet; anførte jeg, at jeg havde ventet; at man vilde være gaaet ind paa den Pension, der var foreslaaet af Regjeringen, og jeg var kommen dertil ved at høre den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Hertil knyttede jeg den Betragtning, at, saaledes som Sagen var

behandlet under 2den Behandling, og som den forelaa til 3die Behandling; havde jeg ventet inden 3die Behandling at høre fra vedkommende Mand. Nu er Sagen imidlertid kommen for idag, uden at dette er sket; og derfor vilde jeg ønske, at man vilde stemme for det til Formanden indgivne Forslag. Saaledes tror jeg, at jeg udtalte mig. Til disse mine Udtalelser søiede jeg, at jeg netop havde ventet, at Manden havde faaet den Pension, som Regjeringen havde foreslaaet; men naaget disse mine Udtalelser eller i Genhold til disse mitte Udtalelser bebreidede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) mig, at jeg skulde have dadelst Korpsslæge Møller, fordi han ikke har ladet høre fra sig. Dette har jeg aldeles ikke gjort. Det ærede Medlem kunde ligesaa godt finde paa at sige, at jeg havde dadelst Formanden, fordi Sagen er kommen til 3die Behandling idag; og jeg tror med ligesaa stor Ret; men jeg har ikke villet nogen af Delene. Dersom der ikke var indgivet et Forslag til en motiveret Dagsorden, vilde jeg have foreslaaet Sagens Behandling standset og Lovforslaget vist tilbage til Udvalget, for at man kunde naa det, jeg ønskede. Om jeg glæder mig eller ikke glæder mig ved at høre fra Dr. Møller, kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds ikke afgjøre. Jeg har udtalt mig tydeligt, og jeg sagde for, at jeg vilde haabe, at man kom til at bevilge den Pension, Regjeringen har foreslaaet. Det ærede Medlem gjorde sig forøvrigt skyldig i en Selvmødsigelse. Saavidt jeg erindrer, udtalte det ærede Medlem, at man ved 2den Behandling paa en uværdig Maade har pruttet 50 Rbd. af Pensionen; det er altsaa uværdigt; naar man gaar ned til en Pension af 200 Rbd. Jeg var ikke med at tage Del i dette Uværdige, hvis det skulde være saa, men nu foreslaar det tidnævnte ærede Medlem at stemme for Sagen, og altsaa vil det ærede Medlem her støtte det, som han selv har kaldet uærdigt. Det vil jeg ikke. Mit Princip er: lad Manden faa det, Regjeringen har foreslaaet,